

и Франция има две силно укрепени линии — *Зигфридъ* и *Мажино*. За да се пробиятъ и да се нахлуе през тъхъ сѫ необходими извънредно много жертви — поне засега тъ изглеждатъ като непревземаеми. И затова двата можщи противника търсятъ да примѣрятъ своите сили другаде. Жребиятъ за сега падна къмъ скандинавските земи. Съ завладяването на норвежкото крайбрѣжие Германия добива по-широки възможности за действия срещу Англия. Тя разширява извънредно много своето крайбрѣжие по Атлантическия океанъ. Досега тя разполагаше само съ малка ивица граница къмъ този океанъ — крайбрѣжието между Холандия и Дания, което лесно се пази отъ английската флота. Като завладява Дания и норвежкото крайбрѣжие, Германия печели голѣми предимства. Тя може да има въздухоплавателни бази въ Дания и Норвегия и да стане по-опасна. Тя се приближава до източнитѣ брѣгове на Англия само на 500 кlm., и за въздушната ѝ флота ще биде по-лесно да предприема нападения. Подводниците сѫщо ще иматъ много по-голѣма свобода на действие.

Съ завземането пъкъ на Дания, Германия си запазва пътя къмъ Норвегия и важните протоци — Скагеракъ, Категатъ, Зундъ и Белтъ, които водятъ отъ Северно до Балтийско море. Тия протоци играятъ особено важна роля. Защото през тъхъ най-лесно англичаните могатъ да дойдатъ и нападнатъ Северна Германия, която не е укрепена.

Стопански причини. Както е известно, войната се води не само на бойното поле. За да може една войска да воюва, необходими сѫ безбройно количество снаряди, разни други материали, а така сѫщо и хранителни припаси. Не всѣка страна има всичко необходимо за една война. Много нѣща тя трѣбва да достави отвѣнъ. Ако по една или друга причина доставката на външни материали се спѣне, то крайниятъ успѣхъ става съмнителенъ. И затова всѣка отъ воюващите държави гледа да побѣрка на тия доставки отвѣнъ. Англия съ своята флота